

НАРЕДБА № 4 от 5 април 2013 г.
за условията и изискванията за изграждането и експлоатацията на инсталации за
изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци

Издадена от Министерството на околната среда и водите

Обн., ДВ, бр. 36 от 16.04.2013 г., в сила от 20.04.2013 г.

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С тази наредба се определят условията и изискванията за изграждане и експлоатация на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на твърди или течни отпадъци с оглед предотвратяване, намаляване и/или ограничаване в максимално възможна степен на замърсяването на околната среда, включително на изпусканията в резултат на изгарянето емисии на вредни вещества в атмосферния въздух, почвите, повърхностните и подземните води, и произтичащия от тях риск за човешкото здраве.

Чл. 2. (1) Изискванията на наредбата се прилагат към инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне на твърди или течни отпадъци.

(2) Изискванията на наредбата не се прилагат към:

1. инсталациите по ал. 1, в които се третират само:

а) биомаса, в т.ч.:

аа) растителни отпадъци от горското и селското стопанство;

бб) растителни отпадъци от хранителната промишленост, при условие че получената при изгарянето им топлинна енергия се оползотворява;

вв) влакнести растителни отпадъци от производството на целулоза от дървесина и производството на хартия от целулоза, при условие че се изгарят съвместно на мястото на образуването им и получената в резултат топлинна енергия се оползотворява;

гг) дървесни отпадъци, в т.ч. дървесни строителни отпадъци, с изключение на тези, които вследствие обработката им с препарати за дървесна защита или покрития могат да съдържат халогенирани органични съединения или тежки метали;

дд) коркови отпадъци;

б) радиоактивни отпадъци;

в) животински трупове, за които се прилага Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (ОВ, L 300/1 от 14 ноември 2009 г.);

г) отпадъци от проучването и експлоатацията на нефтени и газови находища с плаващи платформи, които се изгарят на борда на платформите в открито море;

2. опитни инсталации за изследователски, развойни и изпитвателни цели във връзка с подобряване процеса на изгаряне, в които се третира по-малко от 50 тона отпадъци годишно;

3. инсталации за газификация или пиролиза, ако газовете, получени в резултат на тази термична обработка на отпадъци, са очистени до такава степен, че преди изгарянето вече не представляват отпадъци и не могат да предизвикат емисии, по-големи от емисиите, получени от горене на природен газ.

(3) Ако при термичното третиране на отпадъци се прилагат процеси, различни от окисляване, като пиролиза, газообразуване или плазмено обработване, инсталацията за изгаряне на отпадъци или инсталацията за съвместно изгаряне на отпадъци включва както процеса на термичното третиране, така и последващия процес на изгаряне.

(4) За извършване на дейности в опитни инсталации по ал. 2, т. 2 се изисква документ по чл. 35 ЗУО.

Глава втора

РАЗРЕШАВАНЕ НА ДЕЙНОСТИТЕ ПО ИЗГАРЯНЕ И СЪВМЕСТНО ИЗГАРЯНЕ НА ОТПАДЪЦИ

Чл. 3. (1) За извършване на дейности по оползотворяване и/или обезвреждане на отпадъци в инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне се изисква:

1. разрешение, издадено по реда на чл. 67 ЗУО, или
2. комплексно разрешително, издадено по реда на глава седма, раздел II от Закона за опазване на околната среда (ЗООС).

(2) За изграждане и експлоатация на инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци, попадащи в обхвата на глава седма, раздел II ЗООС, се изисква комплексно разрешително по ал. 1, т. 2.

(3) Инвестиционното проектиране, разрешаването на строителството, изграждането, въвеждането в експлоатация, основният ремонт и реконструкцията на инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци се извършват по реда на Закона за устройство на територията, след извършване на процедура по реда на глава шеста от ЗООС.

(4) В документа по чл. 68, ал. 1, т. 5 ЗУО, който се прилага към заявлението за издаване на разрешението по ал. 1, т. 1, се посочват:

1. проектните решения на инсталациите, използваното оборудване и технологичните режими на експлоатацията им при изгаряне на различните по вид отпадъци;
2. пълно описание на системите за мониторинг на емисиите на опасни и неопасни вещества в околната среда;
3. метода за оползотворяване на получената топлинна енергия при изгарянето или съвместното изгаряне чрез нейното използване за производство на електрическа енергия, технологична пара или топлинна енергия за битови или за промишлени и производствени нужди;
4. метод за намаляване на количеството и опасните свойства на остатъците от изгарянето и тяхното оползотворяване;

5. метод за обезвреждане на остатъците от изгарянето, които не могат да бъдат оползотворени или чието образуване не може да бъде предотвратено.

Чл. 4. (1) Разрешенията и комплексните разрешителни по чл. 3, ал. 1 се издават от компетентните органи, когато информацията в подадените заявления съгласно чл. 68 ЗУО или чл. 122 ЗООС доказва, че предложените методи за вземане на проби и методи и средства за измерване на емисиите на вредни вещества в атмосферния въздух и емисиите на вредни и опасни вещества в отпадъчните води отговарят на изискванията по приложение № 1.

(2) Разрешенията по чл. 3, ал. 1, т. 1 се изменят и допълват в случаите, определени в чл. 73 ЗУО, а комплексните разрешителни по чл. 3, ал. 1, т. 2 се преразглеждат в случаите по чл. 124, ал. 2 ЗООС.

Чл. 5. (1) В рамките на съответните условия по чл. 71, ал. 2 ЗУО или чл. 123 ЗООС, освен условията по чл. 4, в разрешенията или комплексните разрешителни по чл. 3, ал. 1 за изгаряне или съвместно изгаряне на отпадъци се включват и:

1. списък с вида и количествата на отпадъците, разрешени за третиране в дадената инсталация – по кодове и наименования от списъка на отпадъците от наредбата по чл. 3, ал. 1 ЗУО;

2. общият капацитет на инсталацията за изгаряне или съвместно изгаряне на отпадъци;

3. методите, редът и честотата за вземане на проби, както и методите и средствата за измерване на емисиите на вредни вещества в отпадъчните газове и емисиите на вредни и опасни вещества в отпадъчните води за извършване на собствени измервания, установени с наредбата;

4. нормите за допустими емисии във въздуха и водата.

(2) В разрешенията или комплексните разрешителни по чл. 3, ал. 1 за изгаряне или съвместно изгаряне на твърди или течни опасни отпадъци освен изискванията по ал. 1 за всеки отделен вид опасен отпадък се посочват и минималните и максималните количества за съответния отпадък, които могат да бъдат изгорени, изразени като маса, включително минималните и максималните стойности на топлотворната им способност, възможното максимално съдържание на вредни вещества в тях, като полихлорирани бифенили (ПХБ)/полихлорирани терфенили (ПХТ), пентахлорфенол (ПХФ), хлор, флуор, сяра, тежки метали.

Чл. 6. Когато операторът на дадена инсталация за изгаряне или инсталация за съвместно изгаряне на отпадъци, които не притежават опасни свойства, предвижда такава промяна в работата на инсталацията, която е в състояние да доведе до изгарянето или съвместното изгаряне в нея на опасни отпадъци, се счита, че тази промяна е съществена по смисъла на § 1, т. 41 от допълнителните разпоредби на ЗООС.

Глава трета

ПРИЕМАНЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ

Чл. 7. Операторите на инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци предприемат необходимите предпазни мерки при доставяне и приемане на отпадъците, осигуряващи предотвратяване или намаляване във възможно най-голяма

степен на отрицателното въздействие върху околната среда, включително замърсяването на атмосферния въздух, на почвите, повърхностните и подземните води, отделянето на миризми и шумове, и произтичащият от тях риск за човешкото здраве.

Чл. 8. (1) Операторите на инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне измерват при приемането на доставените отпадъци тяхното количество, изразено като маса.

(2) Когато това е възможно, измерването на количеството по ал. 1 се извършва поотделно за всеки вид отпадък по кодове и наименование от списъка на отпадъците от наредбата по чл. 3, ал. 1 ЗУО.

Чл. 9. (1) Преди да приемат доставените отпадъци, операторите на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне са длъжни да съберат следната информация:

1. данни за лицето, при чиято дейност се образуват отпадъците, техния произход и технологичните процеси, от които се образуват;

2. данни за физическите характеристики и химичния състав на отпадъците, както и друга информация, позволяваща да се прецени пригодността им за предвидения процес на изгаряне;

3. веществата, с които не се допуска да бъдат смесвани отпадъците, и предпазните мерки, които трябва да се вземат при третирането им.

(2) В случаите на приемане на опасни отпадъци операторите на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне са длъжни:

1. освен информацията по ал. 1 да осигурят и информация за свойствата по приложение № 3 от ЗУО, които определят отпадъците като опасни;

2. да извършат проверка на следната придружаваща отпадъците документация:

а) идентификационен документ съгласно чл. 29, ал. 5 ЗУО по образец, определен с наредбата по чл. 48, ал. 1 ЗУО;

б) копията от съответния документ за нотифициране по приложение I А към Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. (ОВ, специално българско издание 2007 г., гл. 15, т. 16) относно превози на отпадъци със съгласията на всички заинтересовани компетентни органи и актуален документ за движение по приложение I Б към регламента, в случаите на превоз към Република България или внос от трети страни;

в) превозен документ за опасни товари съгласно Наредба № 40 от 2004 г. за условията и реда за извършване на автомобилен превоз на опасни товари (ДВ, бр. 15 от 2004 г.) или Наредба № 46 от 2001 г. за железопътен превоз на опасни товари (ДВ, бр. 107 от 2001 г.), както и международните правни актове за превоз на опасни товари, ратифицирани от Република България със закон;

3. да разполагат с необходимата информация за вида и количеството на опасните отпадъци, за осигуряване спазването на условията в разрешението или комплексното разрешително на съответната инсталация съгласно чл. 5, ал. 2;

4. преди разтоварването да вземат представителни проби за анализ и проверка на съответствието на отпадъците с представените данни за тях по т. 2, включително да се

определи видът на приетите за третиране отпадъци, в т. ч. и от страна на компетентните органи.

(3) Пробите по ал. 2, т. 3 се вземат, когато това е възможно, отделно за всеки вид отпадък по кодове и наименование съгласно списъка на отпадъците от наредбата по чл. 3, ал. 1 ЗУО.

(4) Пробите по ал. 2, т. 3 се съхраняват от операторите не по-малко от един месец след датата на изгаряне или съвместното изгаряне на съответните отпадъци.

(5) Информацията по ал. 1 и 2, включително резултатите от извършените анализи, се съхранява от оператора за срок от 5 години.

(6) Изискването по ал. 2, т. 3 не се прилага при приемане на отпадъци от лечебни и здравни заведения, класифицирани като инфекциозни съгласно приложение № 3 от ЗУО.

Чл. 10. (1) Изискванията на чл. 8 и 9 може да не се прилагат към инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци, които са част от инсталация, попадаща в приложното поле на приложение № 4 към чл. 117, ал. 1 ЗООС, и които изгарят или съвместно изгарят единствено отпадъци, генерирани от посочената инсталация.

(2) Изключенията от прилагането на изискванията на чл. 8 и 9 съгласно ал. 1 се допускат от компетентните органи с издадените от тях разрешения или комплексни разрешителни по чл. 3, ал. 1.

Глава четвърта

УСЛОВИЯ ЗА ПРОЕКТИРАНЕ, ИЗГРАЖДАНЕ И ЕКСПЛОАТАЦИЯ

Чл. 11. (1) Инсталациите за изгаряне се проектират, изграждат и/или експлоатират по начин, осигуряващ достигането на такава степен на изгаряне, при която съдържанието на общ органичен въглерод в шлаката и дънната пепел е по-ниско от 3 % или загубата при налягане е по-малка от 5 % от сухото тегло на шлаката и дънната пепел.

(2) За осигуряване достигането на степента на изгаряне по ал. 1 могат да се прилагат подходящи методи за предварително третиране на отпадъците, като натрошаване, разпръскване, смесване или други.

Чл. 12. (1) Инсталациите за изгаряне на отпадъци се проектират, изграждат и/или експлоатират по начин, при който и при най-неблагоприятни условия:

1. след последното подаване в горивната камера на въздух за процеса на изгаряне температурата на хомогенната газова смес, получена при смесване на подадения въздух и получените в процеса на изгаряне газове, достига контролируемо до температура не по-ниска от 850 °C;

2. времето на престой на хомогенната газова смес при посочената в т. 1 температура е не по-малко от 2 секунди.

(2) Инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци се проектират, изграждат и/или експлоатират по начин, при който и при най-неблагоприятни условия:

1. получените в процеса на изгаряне газове достигат контролируемо до температура не по-ниска от 850 °C;

2. времето на престой на газовете при температурата по т. 1 е не по-малко от 2 секунди.

(3) При изгаряне или съвместно изгаряне на опасни отпадъци със съдържание на халогенирани органични вещества, по-голямо от един процент (масов), изразено като хлор, времето на престой на газовата смес съгласно ал. 1, т. 2 и на газовете съгласно ал. 2, т. 2 е при температура не по-ниска от 1100 °C.

(4) Температурата в инсталациите за изгаряне по ал. 1 и 3 се измерва в близост до вътрешната стена или в друга представителна точка от горивната камера, определена от компетентните органи с разрешения или комплексните разрешителни по чл. 3, ал. 1.

Чл. 13. (1) Всяка отделна пещ в рамките на инсталацията за изгаряне се оборудва с не по-малко от една спомагателна горелка.

(2) Спомагателните горелки по ал. 1 се задействат автоматично, когато температурата на получените в резултат от процеса на изгаряне газове след последното подаване на въздух за поддържане на горенето се понижи под съответните стойности съгласно чл. 12, ал. 1, т. 1 или чл. 12, ал. 3.

(3) Спомагателните горелки по ал. 1 осигуряват поддържането на съответните минимални стойности за температурата съгласно чл. 12, ал. 1, т. 1 или чл. 12, ал. 3 по време на операциите по пускане в действие и спиране на инсталацията за изгаряне, включително дотогава, докато в горивната камера има неизгорели отпадъци.

(4) В случаите по ал. 2 и 3 спомагателните горелки се захранват единствено с природен газ, втечнени въглеводородни газове или газьол.

Чл. 14. (1) Инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне се оборудват със системи за автоматично преустановяване на подаването на отпадъци в тях.

(2) Автоматично се преустановява подаването на отпадъци за изгаряне в следните случаи:

1. по време на операциите по пускане на инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне – до достигане на съответната минимална температура по чл. 12, ал. 1 – 3 или определената от компетентните органи задължителна минимална температура съгласно чл. 15 или 16;

2. при всяко понижение на температурата под съответните минимални стойности по чл. 12, ал. 1 – 3 или определената от компетентните органи задължителна минимална температура съгласно чл. 15 или 16;

3. при всяко превишаване на една или повече от установените в наредбата норми за допустими емисии (НДЕ) на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух, поради смущение в работата или повреди в пречиствателните съоръжения, регистрирано при извършване на задължителните непрекъснати измервания по реда на глава девета.

Чл. 15. Компетентните органи могат да допускат прилагането на изисквания, различни от тези по чл. 12, ал. 1 и 3 и чл. 13 за конкретни отпадъци или процеси на термично третиране, използвани в инсталация за изгаряне, с издаваните от тях разрешения или комплексни разрешителни по чл. 3, ал. 1, при условие че:

1. се спазват останалите изисквания на наредбата;

2. получените в резултат на изгарянето остатъци не са в по-голямо количество и не съдържат повече органични съединения в сравнение с остатъците, които биха се получили при спазването на изискванията по чл. 12, ал. 1 и 3 и чл. 13.

Чл. 16. Компетентните органи могат да допускат прилагането на изисквания, различни от тези по чл. 12, ал. 2 и 3, за конкретни отпадъци или процеси на термично третиране, използвани в инсталация за съвместно изгаряне, с издаваните от тях разрешения или комплексни разрешителни по чл. 3, ал. 1, при условие че:

1. са спазени НДЕ на въглероден оксид и органични съединения, изразени като общ органичен въглерод съгласно приложение № 2;

2. се изгарят съвместно отпадъците, образувани от предприятия на целулозно-хартиената промишленост, на площадката, на която са образувани, в съществуващи котли за изгаряне на дървесни кори при спазване на условието по т. 1.

Чл. 17. (1) В случаите по чл. 15 и 16 компетентните органи определят с издаваните от тях разрешения или комплексни разрешителни минималната температура и времето на престой на образуваните в резултат от процеса на изгарянето газове, които са задължителни за спазване при експлоатацията на съответните инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне.

(2) Минималната температура и времето на престой по ал. 1 се определят така, че тяхното спазване да осигурява съответствие с изискванията по чл. 15 и 16.

Чл. 18. (1) Инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне се проектират, изграждат и/или експлоатират по начин, осигуряващ предотвратяването на емисиите на вредни вещества в отпадъчните газове, които са в състояние да доведат до увеличаване нивата на вредните вещества над установените норми за съдържанието им в атмосферния въздух.

(2) Отпадъчните газове от инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне се изпускат организирано през изпускащи устройства (комини).

(3) Височината на изпускащите устройства по ал. 2 се определя в съответствие с Методиката за изчисляване височината на изпускащите устройства, разсейването и очакваните концентрации на вредни вещества в приземния слой, издадена на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за чистотата на атмосферния въздух (ЗЧАВ).

(4) Височината на изпускащите устройства по ал. 2 осигурява спазването на нормите за съдържание на вредни вещества в атмосферния въздух, утвърдени с наредбите по чл. 6 ЗЧАВ.

Чл. 19. (1) Топлината, получена при експлоатация на инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне, се оползотворява в рамките на възможното.

(2) В случаите, когато изпълнението на изискването по ал. 1 е практически неприложимо, компетентните органи могат да допускат изключения от прилагането му към отделни инсталации с издаваните от тях разрешения или комплексни разрешителни по чл. 3, ал. 1.

Чл. 20. Инфекциозни отпадъци се изгарят в пещите на инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне, без да се смесват предварително с други видове отпадъци и без да се извършват преки манипулации с тях.

Чл. 21. (1) Експлоатацията на инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци се извършва от квалифициран персонал в съответствие с изискванията на нормативните актове за здравословни и безопасни условия на труд за

различните видове дейности, видове работи и работно оборудване, свързани с дейностите по третиране на отпадъците.

(2) Операторите на инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци изготвят и утвърждават инструкции за безопасни и здравословни условия на труд за отделните видове работни места.

(3) Изискванията към квалификацията на персонала се определят в длъжностните им характеристики.

(4) Управлението на инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци се възлага на технически компетентно физическо лице, притежаващо необходимата квалификация.

Глава пета

НОРМИ ЗА ДОПУСТИМИ ЕМИСИИ НА ВРЕДНИ ВЕЩЕСТВА В ОТПАДЪЧНИТЕ ГАЗОВЕ

Чл. 22. (1) Инсталациите за изгаряне се проектират, изграждат и/или експлоатират така, че съдържанието на вредни вещества в изпусканияте отпадъчни газове да не превишава съответните НДЕ съгласно приложение № 2.

(2) Компетентните органи могат да допускат с издаваните от тях разрешения или комплексни разрешителни по чл. 3, ал. 1 отклонения от прилагането на НДЕ по т. 5 на приложение № 2 за инсталации за изгаряне в кипящ слой, при условие че емисиите на въглероден оксид от тези инсталации не превишават НДЕ от 100 mg/Nm³, определени като средночасова стойност.

Чл. 23. (1) Инсталациите за съвместно изгаряне се проектират, изграждат и/или експлоатират така, че съдържанието на вредни вещества в изпусканияте отпадъчни газове да не превишава съответните НДЕ съгласно приложение № 3.

(2) Когато над 40 % от отделената в процеса на изгаряне топлина се получава в резултат от изгарянето на опасни отпадъци, към инсталациите по ал. 1 се прилагат НДЕ по приложение № 2.

(3) Към инсталациите по ал. 1 за съвместно изгаряне на нетретирани смесени битови отпадъци се прилагат НДЕ по приложение № 2.

(4) Компетентните органи могат да допускат с издаваните от тях разрешения или комплексни разрешителни по чл. 3, ал. 1 отклонения от прилагането на НДЕ по т. 3.3 от приложение № 3 при циментови пещи, прилагащи съвместно изгаряне на отпадъци, в случаите, когато операторът на инсталацията докаже с подаденото заявление и приложените към него документи, че серният диоксид и общият органичен въглерод не са образувани от изгарянето на отпадъци.

Чл. 24. Резултатите от измерванията за проверка на съответствието с НДЕ се привеждат към условията по чл. 45.

Глава шеста

НОРМИ ЗА ДОПУСТИМИ ЕМИСИИ НА ВРЕДНИ И ОПАСНИ ВЕЩЕСТВА В ОТПАДЪЧНИТЕ ВОДИ

Чл. 25. (1) Инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци се проектират, изграждат и/или експлоатират по начин, който да предотврати или ограничи заустването на отпадъчните води от газоочистката във водни обекти.

(2) В случаите, когато техническите условия не позволяват предотвратяване по ал. 1, отпадъчните води от газоочистката на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци се заустват във водни обекти след третирането им по начин, при който съдържанието на вредни и опасни вещества в отпадъчните води не превишава индивидуалните емисионни ограничения в комплексното разрешително по чл. 3, ал. 1, т. 2 или разрешителното за заустване на отпадъчни води във воден обект, издадено по реда на глава четвърта от Закона за водите и Наредба № 2 от 8.06.2011 г. за издаване на разрешителни за заустване на отпадъчни води във водни обекти и определяне на индивидуалните емисионни ограничения на точкови източници на замърсяване (ДВ, бр. 47 от 2011 г.), наричана по-нататък „Наредба № 2 от 8.06.2011 г.“.

(3) Индивидуалните емисионни ограничения по ал. 2 не могат да бъдат по-малко строги от емисионните норми за допустимо съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води от газоочистката по приложение № 4.

(4) Инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци се проектират, изграждат и/или експлоатират по начин, който осигурява спазване на нормите за допустимо съдържание на замърсяващи вещества в договора за заустване на отпадъчни води в канализационната система, сключен с лицето, което експлоатира канализационната система, съгласно Наредба № 7 от 14.11.2000 г. за условията и реда за заустване на производствени отпадъчни води в канализационните системи на населените места (ДВ, бр. 98 от 2000 г.), наричана по-нататък „Наредба № 7 от 14.11.2000 г.“, когато отпадъчните води се заустват или се предвижда да се заустват в канализационната система на населено място.

Чл. 26. За заустване на отпадъчните води от инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци се изисква:

1. при заустване във водни обекти – разрешително, издадено съгласно чл. 46, ал. 1 от Закона за водите и Наредба № 2 от 8.06.2011 г., или комплексно разрешително съгласно чл. 3, ал. 1, т. 2;

2. при заустване в канализационната система – договор, сключен по реда на чл. 4 от Наредба № 7 от 14.11.2000 г.

Чл. 27. (1) С разрешителните по чл. 26, т. 1 се определят условия за осигуряване спазването на изискванията по чл. 25, ал. 2.

(2) С разрешенията или комплексните разрешителни по чл. 3, ал. 1 се определят условия за осигуряване спазването на:

1. основни работни параметри (рН, температура и дебит) за управление на процеса на пречистване на отпадъчните води;

2. други работни параметри за управление на процеса на пречистване на отпадъчните води, които са необходими с оглед на специфичните технически условия в съответното пречиствателно съоръжение.

Чл. 28. (1) В случаите, когато отпадъчните води от газоочистката се третира на площадката на инсталацията за изгаряне или инсталацията за съвместно изгаряне:

1. в пречиствателно съоръжение, предназначено само за тях, индивидуалните емисионни ограничения по чл. 25, ал. 2 се прилагат към мястото, където отпадъчните води напускат инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци;

2. заедно с други отпадъчни води от същата инсталация в общо пречиствателно съоръжение измерванията, посочени в глава девета, се извършват:

а) в потока отпадъчни води от газоочистката, непосредствено преди заустването им в общото пречиствателно съоръжение;

б) в потока на отпадъчните води от другите налични съоръжения и инсталации, непосредствено преди заустването им в общото пречиствателно съоръжение;

в) на мястото, където третираните отпадъчни води напускат инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне.

(2) В случаите по ал. 1, т. 2 за определяне на масовите концентрации на вредни и опасни вещества в потока отпадъчни води при напускането на инсталацията за изгаряне или инсталацията за съвместно изгаряне, които се дължат на отпадъчните води, получени от газоочистката, операторът извършва съответните изчисления по масов баланс, като използва резултатите от измерванията по чл. 40, с цел да се установи спазването на емисионните норми по приложение № 4.

Чл. 29. В случаите, когато отпадъчни води от газоочистката се третира в пречиствателно съоръжение извън съответната инсталация за изгаряне или съвместно изгаряне на отпадъци:

1. индивидуалните емисионни ограничения по чл. 25, ал. 2 се прилагат в точката, в която отпадъчните води напускат пречиствателното съоръжение, ако то е предназначено единствено за пречистване на отпадъчни води от газоочистката на инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне;

2. операторът извършва изчисления по масов баланс, за да определи масовите концентрации на вредни и опасни вещества в потока на отпадъчните води на изход от пречиствателното съоръжение, които се дължат на отпадъчните води, получени от газоочистката, като използва резултатите от измерванията по чл. 40, с цел да се установи спазването на емисионните норми по приложение № 4, ако пречиствателното съоръжение не е предназначено единствено за третиране на отпадъчни води, произхождащи от инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне.

Чл. 30. Не се допуска постигането на индивидуалните емисионни ограничения по чл. 25, ал. 2 чрез разреждане на отпадъчните води.

Чл. 31. (1) Площадките на инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне, включително принадлежащите към тях площадки за съхраняване на отпадъци, се проектират и експлоатират по начин, осигуряващ:

1. предотвратяване замърсяването на почвите, повърхностните и/или подземните води в случаите на аварийно изпускане на вредни или опасни вещества;

2. недопускане на нерегламентирано изпускане на вредни или опасни вещества.

(2) Замърсените дъждовни води от площадките на инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне, както и тези, получени вследствие на разливи или операции по гасене на пожари, се събират и съхраняват в резервоари, предназначени за целта.

(3) Обемът на резервоарите по ал. 2 и времето на престой на замърсените води в тях следва да осигуряват възможността за анализирането и/или третирането на последните преди заустването им.

Глава седма

ОСТАТЪЦИ ОТ ИЗГАРЯНЕТО

Чл. 32. (1) Операторите на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци предприемат мерки, осигуряващи ограничаване на количеството и опасните свойства на остатъците, получени при експлоатацията на инсталациите, в съответствие с най-добрите налични техники.

(2) Остатъците по ал. 1, чието образуване не може да бъде предотвратено, се оползотворяват във или извън съответната инсталация за изгаряне или инсталация за съвместно изгаряне.

(3) В случаите, когато изискването по ал. 2 не е приложимо, остатъците от изгарянето се обезвреждат съгласно изискванията на ЗУО и подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

Чл. 33. Транспортирането и предварителното съхраняване на сухи прахообразни остатъци (прах от котли и сухи остатъци от пречистването на получените при горенето газове или др.) се извършват в затворени контейнери или по друг начин, осигуряващ предотвратяване замърсяването на околната среда.

Чл. 34. (1) Начините за оползотворяване и/или обезвреждане на отделните остатъци от експлоатацията на инсталацията за изгаряне или съвместно изгаряне се определят въз основа на анализ на техните физични и химични характеристики и риска за човешкото здраве и за замърсяването на околната среда.

(2) Анализите по ал. 1 включват определяне на общото количество разтворими компоненти и съдържанието на тежки метали в тях.

Глава осма

МОНИТОРИНГ И КОНТРОЛ

Чл. 35. Инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци се оборудват със средства за измерване, като се използват измервателни методи, осигуряващи мониторинг на установените с наредбата задължителни технически параметри, условия за експлоатация, НДЕ на вредни вещества в атмосферния въздух и НДЕ в отпадъчните води.

Чл. 36. Изискванията към измерванията на емисиите на вредни и/или опасни вещества от инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне се определят изрично с условията в разрешенията и комплексните разрешителни по чл. 3, ал. 1 и/или разрешителните по чл. 26, т. 1.

Чл. 37. Разположението на точките за вземане на проби или за измерване се определят от оператора и се утвърждават от компетентните органи с издаваните от тях разрешения и комплексни разрешителни по чл. 3, ал. 1 и/или разрешителните по чл. 26, т. 1.

Чл. 38. (1) Правилният монтаж и функционирането на средствата за непрекъснати (автоматични) измервания на емисиите на вредни вещества в атмосферния въздух и емисиите на вредни и опасни вещества в отпадъчните води подлежат на контрол и годишни контролни изпитвания, както е предвидено в приложение № 1.

(2) Контролните изпитвания по ал. 1 се възлагат от оператора и се извършват от акредитирани лица и лаборатории, притежаващи сертификат за извършване на тези дейности, издаден от Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“ или национален орган за акредитация, страна по Многостранното споразумение на Европейската организация за акредитация или Международна организация за акредитация на лаборатории.

(3) Средствата за измерване се калибрират не по-малко от един път в рамките на една календарна година.

(4) Автоматичните средства за измерване, използвани за провеждане на собствени непрекъснати измервания (СНИ) и собствени периодични измервания (СПИ) за вредни вещества в атмосферния въздух, подлежат на проверка от собственика или ползвателя на обекта чрез паралелни измервания по съответните референтни методи поне веднъж годишно.

Чл. 39. Периодичните измервания за определяне на емисиите на вредни вещества в атмосферния въздух и емисиите на вредни и опасни вещества в отпадъчните води се извършват съгласно условията по т. 1 – 3 на приложение № 1.

Глава девета

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ИЗМЕРВАНИЯТА НА ЕМИСИИТЕ

Чл. 40. При спазване на условията по приложение № 1 емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци и свързаните с тях технологични параметри, подлежат на следните измервания:

1. собствени непрекъснати (автоматични) измервания на емисиите на азотни оксиди, въглероден оксид, общ прах (прахови частици), общ органичен въглерод, хлороводород, флуороводород и серен диоксид – в случаите, когато за тях са установени НДЕ;

2. не по-малко от две СПИ на емисиите на тежки метали и диоксини и фурани в рамките на една календарна година, като през първите дванадесет месеца от експлоатацията на инсталацията се осъществява едно измерване на всеки три месеца;

3. собствени непрекъснати измервания на обемния дебит, налягането и температурата на отпадъчните газове и съдържанието на кислород и водни пари в тях;

4. собствени непрекъснати измервания на температурата по чл. 12, 14 и 17 в близост до вътрешната стена или в друга представителна точка от горивната камера съгласно чл. 12, ал. 4.

Чл. 41. Съдържанието на кислород в отпадъчните газове, времето на престой и задължителната минимална температура се проверяват при всяко пускане в експлоатация на инсталацията за изгаряне или инсталацията за съвместно изгаряне, включително при възможно най-неблагоприятните условия на експлоатация, които могат да се предвидят.

Чл. 42. (1) Непрекъснатото измерване на емисиите на флуороводород по чл. 40, т. 1 не се извършва в случаите, когато използваните в дадена инсталация за изгаряне или инсталация за съвместно изгаряне методи за пречистване на емисиите на хлороводород осигуряват постигането на установените НДЕ на хлороводород.

(2) В случаите по ал. 1 емисиите на флуороводород подлежат на СПИ не по-малко от два пъти за една календарна година, като в течение на първите дванадесет месеца от експлоатацията на инсталацията се осъществява едно измерване на всеки три месеца.

Чл. 43. (1) Непрекъснатото измерване на съдържанието на водни пари по чл. 40, т. 3 не се извършва в случаите, когато пробите от отпадъчните газове се изсушават преди анализа на емисиите.

(2) В случаите по ал. 1 съдържанието на водни пари се определя периодично.

Чл. 44. (1) Компетентните органи могат да допускат с издаваните от тях разрешения или комплексни разрешителни по чл. 3, ал. 1 замяната на непрекъснатите измервания на емисиите на хлороводород, флуороводород и серен диоксид по чл. 40, т. 1 с периодични в случаите, когато операторът на инсталацията докаже с подаденото от него заявление и приложените към него документи, че емисиите на тези вредни вещества при никакви обстоятелства няма да превишават установените за тях НДЕ.

(2) Компетентните органи могат да допуснат с издаваните от тях разрешения или комплексни разрешителни по чл. 3, ал. 1 замяната на непрекъснатите измервания на азотни оксиди по чл. 40, т. 1 със СПИ по отношение на съществуващи инсталации за изгаряне на отпадъци с номинален капацитет под 6 тона отпадъци на час или в съществуващи инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци с номинален капацитет под 6 тона отпадъци на час, ако операторът може да докаже, въз основа на информация за качествените показатели на съответните отпадъци, за използваните технологии и за резултатите от мониторинга на емисиите, че при никакви обстоятелства емисиите на азотни оксиди няма да превишат определената НДЕ.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 периодичните измервания се извършват не по-малко от два пъти за една календарна година, като през първите дванадесет месеца от експлоатацията на инсталацията се осъществява едно измерване на всеки три месеца.

(4) Компетентните органи могат да допуснат с издаваните от тях разрешения или комплексни разрешителни едно измерване на всеки две години за тежки метали и едно измерване годишно за диоксини и фурани в следните случаи:

1. ако емисиите на вредни вещества във въздуха, получени от съвместно изгаряне или изгаряне на отпадъци, са при всички обстоятелства по-малки от 50 % от нормите за допустими емисии;

2. отпадъците, които ще се изгарят или изгарят съвместно, са съставени единствено от някои сортирани горими фракции от неопасни отпадъци, неподдаващи се на рециклиране

и притежаващи някои характеристики, които се определят по-подробно въз основа на оценката, посочена в т. 3;

3. операторът може да докаже въз основа на информации за качествените показатели на въпросните отпадъци и на мониторинга на емисиите, че при всички обстоятелства емисиите са значително по-ниски от НДЕ на тежки метали, диоксини и фурани.

Чл. 45. (1) Резултатите от осъществените измервания на емисиите на вредни вещества и свързаните с тях технологични параметри по чл. 40 се привеждат към следните условия:

1. при изгаряне на отработени масла – температура 273,15 К, налягане 101,3 kPa, съдържание на кислород 3 %, след корекция за съдържанието на водна пара в отпадъчния газ;

2. при останалите инсталации за изгаряне – температура 273,15 К, налягане 101,3 kPa, съдържание на кислород 11 %, след корекция за съдържанието на водна пара в отпадъчния газ.

(2) В случаите, когато отпадъците се изгарят, в т.ч. съвместно, в обогатена с кислород среда, резултатите от измерванията се привеждат към съдържание на кислород, установено от компетентните органи с разрешенията или комплексните разрешителни по чл. 3, ал. 1 в зависимост от особеностите на конкретната инсталация.

(3) При изгаряне на отпадъци в инсталации за съвместно изгаряне резултатите от измерванията се привеждат към общото съдържание на кислород, изчислено по реда на т. 1 от приложение № 3.

(4) В случаите, когато емисиите на вредни вещества в атмосферния въздух се ограничават чрез третиране на отпадъчните газове в инсталация за изгаряне или инсталация за съвместно изгаряне на опасни отпадъци, привеждането на кислородното съдържание към посочените в ал. 1 стойности се допуска единствено при условие, че съдържанието на кислород през периода на измерване на дадено вредно вещество превишава посочените в ал. 1 стойности.

(5) В случаите по предходните алинеи привеждането на съдържанието на кислород се извършва по формулата, посочена в приложение № 5.

Чл. 46. (1) Всички резултати от измерванията се регистрират, обработват и представят на компетентния орган, издал разрешението по чл. 3, ал. 1, т. 1, или на органа за контрол на комплексното разрешително по чл. 3, ал. 1, т. 2 под формата на доклад, който му позволява да провери спазването на условията, определени в разрешенията или комплексните разрешителни, както и спазването на експлоатационните условия, НДЕ, установени с наредбата.

(2) Докладът по ал. 1 за предходната година се представя от оператора на инсталацията за изгаряне или инсталацията за съвместно изгаряне в срок до 31 март на текущата година.

Чл. 47. Нормите за допустими емисии в атмосферния въздух са спазени, когато:

1. нито една от измерените средноденонощни стойности не превишава НДЕ по т. 1 от приложение № 2 или тези по приложение № 3 или изчислени съгласно приложение № 3;

2. нито една от половинчасовите средни стойности не превишава НДЕ, посочени в колона А на таблица 2 от т. 2 на приложение № 2, или 97 % от половинчасовите средни

стойности в рамките на една календарна година не превишават НДЕ, посочени в колона Б на таблица 2 от т. 2 на приложение № 2;

3. нито една от средните стойности за периодите на вземане на проби при СПИ на тежки метали, диоксини и фурани не превишава съответните НДЕ съгласно т. 3 и 4 на приложение № 2 или приложение № 3 или изчислено съгласно приложение № 3;

4. за въглероден оксид (СО):

а) по отношение на инсталации за изгаряне на отпадъци:

аа) поне 97 % от средноденонощни стойности в течение на една година не надвишават НДЕ, определена в т. 5.1 към приложение № 2, и

бб) поне 95 % от всички средни десетминутни стойности, измерени в който и да е 24-часов период, или всички средни половинчасови стойности, измерени през същия период, не надвишават НДЕ, определени в т. 5.2 и 5.3 към приложение № 2; при инсталации за изгаряне на отпадъци, при които газовете, отделени при горенето, се загряват до температура от минимум 1100 °С за най-малко две секунди, се прилага седемдневен период на измерване за средни десетминутни стойности;

б) по отношение на инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци – ако са спазени разпоредбите на приложение № 3.

Чл. 48. (1) Половинчасовите средни стойности и десетминутните средни стойности се определят за периода на ефективна експлоатация на инсталацията за изгаряне или инсталацията за съвместно изгаряне, с изключение на операциите по нейното пускане и спиране, по време на които не се изгарят отпадъци, въз основа на измерените стойности след изваждане на стойността на доверителния интервал, посочен в т. 3 на приложение № 1.

(2) Средноденонощните стойности се изчисляват въз основа на изчислените стойности по ал. 1.

(3) За валидни средноденонощни стойности се считат тези, които са изчислени въз основа на не по-малко от 43 половинчасови средни стойности за едно денонощие, т.е. най-много 5 половинчасови средни стойности за едно денонощие могат да бъдат отхвърлени поради неправилно функциониране, поддръжка и/или ремонт на средствата за СНИ.

(4) В рамките на една календарна година не повече от десет средноденонощни стойности могат да бъдат приети за невалидни поради неправилно функциониране, поддръжка и/или ремонт на средствата за СНИ.

Чл. 49. Средните стойности за периода на вземане на проби и средните стойности от периодичните измервания на емисиите на флуороводород, хлороводород и серен диоксид се определят в съответствие с изискванията на чл. 36 и 37 и условията по приложение № 1.

Чл. 50. В местата, определени в чл. 28, ал. 1 и чл. 29, т. 1, се извършват следните анализи на отпадъчните води от газоочистката на инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне:

1. непрекъснати измервания на параметрите, посочени в чл. 27, ал. 2, т. 1;

2. ежедневно количествено определяне на неразтворените вещества по т. 1 от приложение № 4 чрез еднократна или съставна представителна проба от отпадъчните води за период от 24 часа;

3. определяне на веществата, посочени в точки от 2 до 10 от приложение № 4 чрез съставна представителна проба от отпадъчните води за период от 24 часа, което се извършва най-малко веднъж месечно;

4. определяне на веществата съгласно т. 11 от приложение № 4 най-малко веднъж на 3 месеца през първата година от експлоатацията на инсталацията и най-малко веднъж на 6 месеца след изтичането на този период.

Чл. 51. (1) Мониторингът на третираните отпадъчни води от инсталациите за изгаряне или инсталациите за съвместно изгаряне се извършва при спазване на чл. 174 от Закона за водите.

(2) Анализите, определени в чл. 50, т. 1, както и редът за тяхното извършване се отразяват в разрешението или комплексното разрешително по чл. 3, ал. 1.

(3) Анализите, определени в чл. 50, т. 2 – 4, както редът и честотата им се отразяват в разрешителните по чл. 26, т. 1.

Чл. 52. Индивидуалните емисионни ограничения по чл. 25, ал. 2 за допустимо съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води от газоочистката са спазени, ако резултатите от анализите не превишават следните изисквания:

1. за веществата по чл. 50, т. 2 – едновременно в изискванията за 95 % и за 100 % от всички измервания съгласно приложение № 4;

2. за веществата по чл. 50, т. 3 – в повече от едно измерване или в повече от 5 % от всички измервания за едногодишен период;

3. за веществата по чл. 50, т. 4 – в нито едно от измерванията.

Чл. 53. В случаите, когато резултатите от извършените измервания показват, че е налице превишаване на една или повече от установените с наредбата норми за допустими емисии на вредни вещества в атмосферния въздух и емисионните норми за допустимо съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води, операторите информират незабавно писмено компетентните органи относно регистрираните превишения.

Глава десета

ОТКЛОНЕНИЯ ОТ НОРМАЛНИТЕ УСЛОВИЯ НА ЕКСПЛОАТАЦИЯ

Чл. 54. Компетентните органи определят с издаваните от тях разрешения и комплексни разрешителни по чл. 3, ал. 1 максимално допустимата продължителност поотделно на всички неизбежни технически спирания, смущения или повреди в работата на пречиствателните съоръжения или средствата за измерване, по време на които могат да бъдат превишени установените с наредбата норми за допустими емисии на вредни вещества в атмосферния въздух и емисионните норми за допустимо съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води.

Чл. 55. В случай на производствена авария операторът ограничава или прекратява експлоатацията на инсталацията за изгаряне или съвместно изгаряне на отпадъци в най-краткия възможен за целта срок до възстановяване на нормалните условия за нейната експлоатация и уведомява РИОСВ по местонахождение на площадката.

Чл. 56. (1) Инсталация за изгаряне или инсталация за съвместно изгаряне или част/пещ от нея не може да продължи да изгаря отпадъци повече от четири часа без

прекъсване, считано от момента на регистриране на съответното превишаване на установените НДЕ в съответствие с изискванията на чл. 14, ал. 2, т. 3.

(2) Общата продължителност на периодите на експлоатация по ал. 1 в рамките на една календарна година не може да превишава шестдесет часа независимо от броя на регистрираните превишения на НДЕ.

(3) Ограничението от шестдесет часа за една календарна година на общата продължителност на съответните периоди на експлоатация по ал. 2 се отнася общо за всички пещи от инсталацията, които са свързани към една-единствена система за пречистване на отпадъчните газове.

Чл. 57. В случаите по чл. 55 и 56 не се допуска нарушаване на:

1. нормата за допустими емисии в атмосферния въздух на общ прах (прахови частици) от 150 mg/Nm³, изразена като половинчасова средна стойност;

2. нормите за допустими емисии в атмосферния въздух на въглероден оксид и общ органичен въглерод, определени в т. 2 и 5.2 от приложение № 2;

3. изискванията към условията за експлоатация съгласно разрешението или комплексното разрешително по чл. 3, ал. 1.

Глава единадесета

ОБЩЕСТВЕН ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯТА

Чл. 58. Операторите на инсталации за изгаряне или съвместно изгаряне на отпадъци с номинален капацитет от два или повече тона на час осигуряват обществен достъп до доклада по чл. 46 по реда на глава втора от ЗООС.

Чл. 59. (1) Компетентните органи изготвят списък на инсталациите за изгаряне и инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци с номинален капацитет, по-малък от два тона на час, и осигуряват достъп на обществеността до него.

(2) В случаите на подаване на заявление за издаване на ново разрешение по реда на чл. 67 ЗУО или за изменение и допълнение на разрешение компетентният орган по неговото издаване осигурява обществен достъп до информацията по реда на чл. 70, ал. 3 ЗУО.

Чл. 60. (1) Докладите, изготвяни съгласно Заповед № РД-377 от 8.06.2007 г., издадена на основание чл. 4 от Наредбата за организация на дейностите по подготовка и представяне на доклади в Комисията на Европейския съюз за прилагане на нормативни актове от правото на Европейските общности в областта на околната среда, приета с ПМС № 116 от 2007 г. (ДВ, бр. 43 от 2007 г.), за инсталациите за изгаряне на отпадъци или инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци, чийто номинален капацитет е равен на или по-голям от два тона на час, съдържат информация относно функционирането и мониторинга на инсталацията, както и данни за развитието на процесите на изгаряне и съвместно изгаряне и данни за емисиите във въздуха и във водата, сравнени с нормите за допустими емисии, се предоставят на разположение на обществеността.

(2) Достъпът до докладите се осъществява по реда на ЗООС.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. „Инсталация за изгаряне“ е всяко неподвижно или подвижно техническо съоръжение или оборудване, което се използва за термично третиране на отпадъци, със или без оползотворяване на отделената в резултат на изгарянето топлина. Инсталацията за изгаряне включва площадката, на която е разположена, както и намиращите се на площадката пещи за изгаряне на отпадъци; съоръжения за приемане, съхраняване и инсталации за предварителна обработка на отпадъците; системите за захранване с отпадъци, гориво и въздух; котлите; инсталациите за пречистване на отпадъчните газове; инсталации за третиране и съхраняване на остатъците от изгарянето и на отпадъчните води; комини; устройствата и системите за контрол на процесите на изгаряне и за регистриране и наблюдение на условията на изгаряне.

2. „Термично третиране“ включва изгаряне на отпадъците чрез окисляване, както и други термични процеси, като пиролиза, газификация или плазмени процеси, доколкото веществата, получени от тези процеси, се изгарят впоследствие.

3. „Инсталация за съвместно изгаряне“ е всяка неподвижна или подвижна инсталация, чието основно предназначение е производството на енергия или на материални продукти, в която се изгарят отпадъци, с оглед на оползотворяването им като основно или допълнително гориво или с оглед на тяхното обезвреждане. В случай, че основната цел на съвместното изгаряне в дадена инсталация е обезвреждане на отпадъците, а не производство на енергия или материално производство, то инсталацията се счита като „инсталация за изгаряне“ по смисъла на т. 1. Инсталацията за съвместно изгаряне включва площадката, на която е разположена, както и намиращите се на площадката пещи за съвместно изгаряне на отпадъци; съоръжения за приемане, съхраняване и инсталации за предварителна обработка на отпадъците; системите за захранване с отпадъци, гориво и въздух; котлите; инсталациите за пречистване на отпадъчните газове; инсталации за третиране и съхраняване на остатъците от изгарянето и на отпадъчните води; комини; устройствата и системите за контрол на процесите на изгаряне и за регистриране и наблюдение на условията на изгаряне.

4. „Съществуваща инсталация за изгаряне на отпадъци“ означава един от следните видове инсталации за изгаряне на отпадъци:

- а) която е въведена в експлоатация преди 28.12.2002 г.;
- б) която е получила разрешение за дейности с отпадъци преди 28.12.2002 г., при условие че е била въведена в експлоатация не по-късно от 28.12.2003 г.;
- в) за която е подадено заявление за издаване на разрешение за извършване на дейности с отпадъци до 28.12.2002 г. и инсталацията е въведена в експлоатация не по-късно от 28.12.2004 г.

5. „Нова инсталация за изгаряне“ е всяка инсталация за изгаряне на отпадъци, която не съответства на определението по т. 4.

6. „Компетентни органи“ за прилагане изискванията на наредбата, в т.ч. за своевременното предприемане на необходимите и достатъчни мерки и действия по тяхното налагане, са:

- а) изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по околна среда – за инсталациите, попадащи в обхвата на приложение № 4 ЗООС;

б) директорът на регионалната инспекция по околната среда и водите – в случаите по чл. 67, т. 1 ЗУО.

7. „Номинален капацитет“ е сумата на предоставените от производителя и потвърдени от оператора капацитети на всички отделни пещи в рамките на една инсталация за изгаряне или съвместно изгаряне, определен въз основа на топлотворната способност на отпадъците, която се изразява с количеството изгорени отпадъци за един час.

8. „Диоксини и фурани“ са посочените в приложение № 6 полихлорирани дибензо-р-диоксини и дибензофурани.

9. „Отпадъци“ са отпадъците по смисъла на § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби на ЗУО.

10. „Опасни отпадъци“ са опасните отпадъци по смисъла на § 1, т. 12 от допълнителните разпоредби на ЗУО.

11. „Остатъци“ означава всякакъв твърд или течен отпадък по смисъла на § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби на ЗУО, образуван от инсталация за изгаряне на отпадъци или инсталация за съвместно изгаряне на отпадъци.

12. „Биомаса“ е биомасата по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на ЗУО.

13. „Смесени битови отпадъци“ са битовите отпадъци по смисъла на § 1, т. 4 от допълнителните разпоредби на ЗУО с изключение на отпадъците, които се събират отделно при източниците им и попадат в подгрупа с код 2001, и с изключение на отпадъците от подгрупа с код 20 02 съгласно списъка на отпадъците от наредбата по чл. 3, ал. 1 ЗУО.

14. „Емисия“ е прякото или непрякото изпускане на вещества, вибрации, топлинни лъчения или шумове в атмосферния въздух, водите или почвите от организирани или неорганизиран източници в рамките на дадена инсталация за изгаряне или съвместно изгаряне на отпадъци.

15. „Норма за допустими емисии“ е стойност за маса на дадено вещество съгласно § 1, т. 37 от допълнителните разпоредби на ЗООС.

16. „Средноденонощни норми за допустими емисии (стойности)“ са нормите за допустими емисии, осреднени за период от 24 часа.

17. „Половинчасови норми за допустими емисии (стойности)“ са нормите за допустими емисии, осреднени за период от 30 минути.

18. „Гориво“ означава всяко твърдо, течено или газообразно горивно вещество.

19. „Местно твърдо гориво“ е срещано в естествени условия твърдо гориво, което се добива на местно равнище и изгаря в специално конструирани за това гориво горивни инсталации.

20. „Най-добри налични техники“ е етап в развитието на дейностите и методите за тяхното осъществяване съгласно § 1, т. 42 от допълнителните разпоредби на ЗООС.

21. „Опасни вещества“ означава вещества или смеси по смисъла на член 3 от Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно класифицирането, етиктирането и опаковането на вещества и смеси (ОВ, L 353, 31.12.2008 г.).

22. „Комин“ означава конструкция, включваща една или повече димни тръби, през която преминават отпадни газове, за да бъдат изпуснати във въздуха.

23. „Степен на десулфуризация“ означава съотношението между количеството сяра, което не е изпуснато във въздуха от инсталация за изгаряне или инсталация за съвместно изгаряне на отпадъци за даден период от време, и количеството сяра, съдържащо се в твърдото гориво, което е въведено в камерите на горивната инсталация и е използвано в течение на същия период от време.

§ 2. Когато за изграждането и експлоатацията на инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци се изисква издаване на комплексно разрешително, водеща при определяне на производствената дейност е категорията на основната промишлена дейност, определена съгласно приложение № 4 ЗООС.

§ 3. Наредбата въвежда изискванията на член 31, параграф 2, глава IV и приложение VI на Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) (ОВ, L 334/17 от 17 декември 2010 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 4. Наредбата се издава на основание чл. 43, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците.

§ 5. Наредбата отменя Наредба № 6 от 2004 г. за условията и изискванията за изграждането и експлоатацията на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци (обн., ДВ, бр. 78 от 2004 г.; попр., бр. 98 от 2004 г.).

§ 6. Указания във връзка с прилагането на наредбата дава министърът на околната среда и водите.

§ 7. Средноденонощна стойност, половинчасова средна стойност и средна стойност за десет минути се определят съгласно инструкцията по § 5 от преходните и заключителните разпоредби на ЗЧАВ.

§ 8. Точка 4.1.1 от приложение № 3 за горивни инсталации за съвместно изгаряне се прилага до:

1. 31 декември 2015 г. за горивните инсталации по чл. 5, ал. 1 и 2 от Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации, приета с ПМС № 354 от 2012 г. (ДВ, бр. 2 от 2013 г.);

2. 7 януари 2013 г. за горивните инсталации по чл. 5, ал. 3 от Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации.

§ 9. Точка 4.1.2 от приложение № 3 за горивни инсталации за съвместно изгаряне се прилага след:

1. 1 януари 2016 г. за горивните инсталации по чл. 5, ал. 1 и 2 от Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации;

2. 7 януари 2013 г. за горивните инсталации по чл. 5, ал. 3 от Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации.

Министър: **Юлиан Попов**

Изисквания към методите и средствата за измерване

1. Измерванията за определяне на емисиите на вредни вещества (замърсители) в атмосферния въздух и водите трябва да бъдат представителни.

2. Вземането на проби и анализът на всички вредни вещества, включително диоксините и фураните, както и сравнителните измервания, използвани за калибриране на средствата за непрекъснати (автоматични) измервания, трябва да се извършват в съответствие с български стандарти (БДС), въвеждащи европейски стандарти на Европейския комитет по стандартизация (CEN). При липса на стандарти на CEN се прилагат стандарти на Международната организация по стандартизация (ISO), национални или други международни стандарти, гарантиращи получаването на данни с равностойно научно качество.

3. Средствата за СНИ и СПИ на вредни вещества в атмосферния въздух трябва да отговарят на изискванията на чл. 3, ал. 2 от Наредба № 6 от 1999 г. за реда и начина за измерване на емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници (ДВ, бр. 31 от 1999 г.).

4. Доверителните интервали на единичните резултати за средноденонощните стойности (при 95 % вероятност) не трябва да надвишават следните процентни части от стойностите на съответните НДЕ:

въглероден оксид:	10 %
серен диоксид:	20 %
азотен диоксид:	20 %
общ прах:	30 %
общ органичен въглерод:	30 %
хлороводород:	40 %
флуороводород:	40 %

Пример към т. 4: При определяне на въглероден оксид съгласно приложение № 2, т. 5.1 средната дневна стойност на НДЕ в отпадъчните газове е 50 mg/Nm³. Десетпроцентната част от тази стойност е равна на 5 mg/Nm³. Следователно доверителните интервали на единичните резултати за средноденонощните стойности при определяне на съдържанието на въглероден оксид (при 95 % вероятност) не трябва да бъдат по-големи от 5 mg/Nm³.

**Норми за допустими емисии на вредни вещества в атмосферния въздух от
инсталациите за изгаряне на отпадъци в mg/Nm³**

1. Средноденонощни норми за допустими емисии:

Таблица 1

№	Вредни вещества	НДЕ, mg/Nm ³
1.	Общ прах (прахови частици)	10
2.	Газо- и парообразни органични съединения, изразени като общ органичен въглерод	10
3.	Газо- и парообразни хлорни съединения, изразени като хлороводород	10
4.	Газо- и парообразни флуорни съединения, изразени като флуороводород	1
5.	Серен триоксид и серен диоксид, изразени като серен диоксид	50
6.	Азотен оксид и азотен диоксид, изразени като азотен диоксид, за съществуващи инсталации с номинален капацитет над 6 тона за час или за нови инсталации за изгаряне на отпадъци	200
7.	Азотен оксид и азотен диоксид, изразени като азотен диоксид, за съществуващи инсталации с номинален капацитет до 6 т/час	400

2. Средни половинчасови норми за допустими емисии:

Таблица 2

№	Вредни вещества	А (100 %)	Б (97 %)
1.	Общ прах (прахови частици)	30	10
2.	Газо- и парообразни органични съединения, изразени като общ органичен въглерод	20	10
3.	Газо- и парообразни хлорни съединения, изразени като хлороводород	60	10
4.	Газо- и парообразни флуорни съединения, изразени като флуороводород	4	2
5.	Серен триоксид и серен диоксид, изразени като серен диоксид	200	50
№	Вредни вещества	А (100 %)	Б (97 %)
6.	Азотен оксид и азотен диоксид, изразени като азотен диоксид, за съществуващи инсталации с номинален капацитет над 6 тона за час или за нови инсталации за изгаряне на отпадъци	400	200

3. Средни норми за допустими емисии, за период на пробовземане между 30 минути и 8 часа, на концентрации на тежки метали и техните газообразни и/или парообразни съединения:

Таблица 3

№	Вредни вещества	НДЕ, mg/Nm ³
1.	Кадмий и неговите съединения, определени като кадмий	общо: 0,05
2.	Талий и неговите съединения, определени като талий	
3.	Живак и неговите съединения, определени като живак	0,05
4.	Антимон и неговите съединения, определени като антимон	общо: 0,5
5.	Арсен и неговите съединения, определени като арсен	
6.	Олово и неговите съединения, определени като олово	
7.	Хром и неговите съединения, определени като хром	
8.	Кобалт и неговите съединения, определени като кобалт	
9.	Мед и нейните съединения, определени като мед	
10.	Манган и неговите съединения, определени като манган	
11.	Никел и неговите съединения, определени	

	като никел	
12.	Ванадий и неговите съединения, определени като ванадий	

3.1. НДЕ от таблица 3 се прилагат също за емисии, съответстващи на тежки метали, и на техните съставки в газообразно и парообразно състояние.

4. Норма за допустими емисии на диоксини и фурани, определени като средна стойност за не по-малко от шестчасов и не по-голям от осемчасов период на вземане на проби:

Таблица 4

Вредни вещества	НДЕ, ng/Nm ³
Диоксини и фурани	0,1

4.1. Нормата за допустими емисии по т. 4 по-горе се отнася за общата концентрация на диоксини и на фурани, изчислена въз основа на токсичната им еквивалентност съгласно приложение № 6.

5. Норми за допустими емисии на въглероден оксид в отпадъчните газове:

5.1. средноденонощна стойност – 50 mg/Nm³;

5.2. половинчасова средна стойност – 100 mg/Nm³;

5.3 средна стойност за десет минути – 150 mg/Nm³.

Норми за допустими емисии на вредни вещества в атмосферния въздух от инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци

1. Посочената по-долу формула (правило на смесите) трябва да се прилага във всички случаи, когато в таблицата на приложението не е установена специфична обща норма за допустими емисии (С).

2. Нормите за допустими емисии на всяко разглеждано вредно вещество и на въглеродния оксид, съдържащи се в газовете, отделени при съвместното изгаряне на отпадъците, трябва да се изчислява, както следва:

Забележка на редакцията: виж формулата в PDF-а на броя

където:

$V_{\text{отпадък}}$ е обемът на отпадъчните газове, получени единствено в резултат от изгаряне на отпадъците, определен спрямо отпадъците с най-ниска топлотворна способност, от посочените в разрешението или комплексното разрешително по чл. 3, ал. 1, приведен към условията на чл. 45, ал. 1 и 2; ако количеството на отделената при съвместното изгаряне на опасни отпадъци топлина е по-малко от 10 % от общата топлина, отделена от инсталацията, $V_{\text{отпадък}}$ трябва да се изчислява спрямо теоретичното количество на отпадъци, които, ако бъдат изгорени, ще произведат топлина в размер 10 % от общата топлина, отделена от инсталацията;

$C_{\text{отпадък}}$ – НДЕ за съответните вредни вещества и въглероден оксид, които трябва да бъдат спазвани от инсталациите за изгаряне съгласно приложение № 2;

$V_{\text{процес}}$ – обемът на отпадъчните газове, получени в резултат на протичащите в инсталацията процеси, включително и в резултат на изгаряне на разрешените горива, които се използват обичайно в инсталацията (без да се отчитат изгаряните отпадъци), определен на базата на кислородно съдържание, към което емисиите следва да се приведат съгласно Наредба № 1 от 2005 г. за норми за допустими емисии на вредни вещества (замърсители), изпускани в атмосферата от обекти и дейности с неподвижни източници (ДВ, бр. 64 от 2005 г.); при липса на изисквания за съответния тип инсталация в посочената наредба се използва действителното кислородно съдържание на изгорелите газове, без да са разреждани чрез добавяне на въздух, който не е необходим за процеса; другите условия, към които трябва да бъдат приведени резултатите от измерванията, са посочени в чл. 45, ал. 1;

$C_{\text{процес}}$ – НДЕ, установена съгласно таблиците за конкретни промишлени сектори и вредни вещества в приложението; при липса в приложението на такива стойности се използват НДЕ за съответните вредни вещества и въглеродния оксид съгласно Наредба № 1 от 2005 г. за норми за допустими емисии на вредни вещества (замърсители), изпускани в атмосферата от обекти и дейности с неподвижни източници; при липса на съответни стойности в посочената наредба се използват НДЕ за съответните вредни вещества и въглеродния оксид в отпадъчните газове на инсталациите, установени с разрешението, а при липса на установени в разрешението стойности се използват реалните концентрации;

С – общата НДЕ според таблиците за конкретни промишлени сектори и вредни вещества в приложението; при липса на такива стойности в приложението получените резултати за С заместват НДЕ за съответните вредни вещества и въглеродния оксид, установени с приложение № 2; общото съдържание на кислород, изисквано с чл. 45, ал. 3, което трябва да замени стандартното съдържание по чл. 45, ал. 1, се изчислява въз основа на стандартното съдържание при отчитане на отделните парциални обеми.

Всички НДЕ се изчисляват при температура 273,15 К, налягане 101,3 kPa, след корекция за съдържанието на водна пара в отпадъчния газ.

3. Специални разпоредби за циментови пещи, прилагащи съвместно изгаряне на отпадъци:

3.1. Определените в точки 3.2 и 3.3 норми за допустими емисии се прилагат като средноденонощни стойности за общ прах, HCl, HF, NO_x, SO₂ и общ органичен въглерод (в случаите на СНИ), като средни стойности за период на вземане на проби от най-малко 30 минути и най-малко 8 часа за тежки метали и като средни стойности за период на вземане на проби от най-малко 6 часа и най-много 8 часа за диоксини и фурани.

Всички стойности се изразяват в mg/Nm³ (в ng/Nm³ за диоксини и фурани). Половинчасовите средни стойности са необходими само за изчисляването на средноденонощните стойности.

Резултатите от извършените измервания трябва да бъдат отнесени към следните условия: температура 273,15 К, налягане 101,3 kPa, съдържание на кислород 10 %, след корекция за съдържанието на водна пара в отпадъчния газ.

3.2. Общи норми за допустими емисии (С) в mg/Nm³ (с изключение на стойностите за диоксини и фурани в ng/Nm³) за следните видове замърсяващи вещества:

Вредни вещества	С
Общ прах (прахови частици)	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500(*)
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Диоксини и фурани	0,1

(*) До първи януари 2016 г. компетентният орган по издаване на разрешението по чл. 3, ал. 1 може да разреши освобождаване от нормата за NO_x за пещи тип Lepol и дълги

ротационни пещи, при условие че разрешението определя общи норми за допустими емисии за NO_x от не повече от 800 mg/Nm³.

3.3. Общи норми за допустими емисии (НДЕ) за серен диоксид (SO₂) и общ органичен въглерод:

Вредни вещества	С
SO ₂	50
Общ органичен въглерод	10

3.4. Норми за допустими емисии (НДЕ) за въглероден оксид (CO):

Компетентните органи могат да установяват НДЕ за въглероден оксид.

4. Специални разпоредби за горивните инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци.

4.1. Средноденонощни стойности.

За определяне на общата номинална топлинна входяща мощност на горивни инсталации се спазват изискванията на чл. 3 от Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации.

Половинчасовите средни стойности са необходими единствено за изчисляване на средните средноденонощни стойности:

4.1.1. норми за допустими емисии (C_{процес}), изразени като средноденонощни НДЕ (mg/Nm³), валидни до датата по § 8 от преходните и заключителните разпоредби:

4.1.1.1. норми за допустими емисии (C_{процес}) за твърди горива, с изключение на биомаса изразена в mg/Nm³ (съдържание на O₂ – 6 %):

Вредни вещества	< 50 MW	50 – 100 MW	100 – 300 MW	> 300 MW
SO ₂	-	850	200	200
NO _x	-	400	200	200
Общ прах (прахови частици)	50	50	30	30

4.1.1.2. норми за допустими емисии (C_{процес}) за биомасата, изразен в mg/Nm³ (съдържание на O₂ – 6 %):

Вредни вещества	< 50 MW	50 – 100 MW	100 – 300 MW	> 300 MW
SO ₂	-	200	200	200
NO _x	-	350	300	200
Общ прах (прахови частици)	50	50	30	30

частици)				
----------	--	--	--	--

4.1.1.3. норми за допустими емисии ($C_{\text{процес}}$) за течни горива в mg/Nm^3 (съдържание на кислород – 3 %):

Вредни вещества	< 50 MW	50 – 100 MW	100 – 300 MW	> 300 MW
SO ₂	-	850	400 до 200 (линейно намаление от 100 до 300 MW)	200
NO _x	-	400	200	200
Общ прах (прахови частици)	50	50	30	30

4.1.2. норми за допустими емисии ($C_{\text{процес}}$), изразени като средноденонощни НДЕ (mg/Nm^3), валидни след датата по § 9 от преходните и заключителните разпоредби;

4.1.2.1. норми за допустими емисии ($C_{\text{процес}}$) за горивни инсталации по чл. 5, ал. 1 и 2 от Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации, с изключение на газови турбини и газови двигатели:

4.1.2.1.1. норми за допустими емисии ($C_{\text{процес}}$) за твърди горива, с изключение на биомаса изразена в mg/Nm^3 (съдържание на O₂ – 6 %):

Вредни вещества	< 50 MW	50 – 100 MW	100 – 300 MW	> 300 MW
SO ₂	-	400; за торф 300	200	200
NO _x	-	300; за прахообразни лигнитни въглища 400	200	200
Общ прах	50	30	25;	20

(прахови частици)			за торф 20	
-------------------	--	--	---------------	--

4.1.2.1.2. норми за допустими емисии ($C_{\text{процес}}$) за биомасата, изразен в mg/Nm^3 (съдържание на O_2 – 6 %):

Вредни вещества	< 50 MW	50 – 100 MW	100 – 300 MW	> 300 MW
Вредни вещества	< 50 MW	50 – 100 MW	100 – 300 MW	> 300 MW
SO ₂	-	200	200	200
NO _x	-	300	250	200
Общ прах (прахови частици)	50	30	20	20

4.1.2.1.3. норми за допустими емисии ($C_{\text{процес}}$) за течни горива в mg/ Nm^3 (съдържание на кислород – 3 %):

Вредни вещества	< 50 MW	50 – 100 MW	100 – 300 MW	> 300 MW
SO ₂	-	350	250	200
NO _x	-	400	200	150
Общ прах (прахови частици)	50	30	25	20

4.1.2.2. норми за допустими емисии ($C_{\text{процес}}$) за горивни инсталации по чл. 5, ал. 3 от Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации, с изключение на газови турбини и газови двигатели:

4.1.2.2.1. норми за допустими емисии ($C_{\text{процес}}$) за твърди горива, с изключение на биомаса изразена в mg/Nm^3 (съдържание на O_2 – 6 %):

Вредни вещества	< 50 MW	50 – 100 MW	100 – 300 MW	> 300 MW
SO ₂	-	400;	200;	150;

		за торф 300	за торф 300, освен при изгаряне в псевдокипящ слой 250	при изгаряне в псевдокипящ слой – циркулиращ или под налягане, или при изгаряне на торф – при всякакъв псевдокипящ слой: 200
NO _x	-	300; за торф 250	200	150; при изгаряне на прахообразни лигнитни въглища 200
Общ прах (прахови частици)	50	20	20	10; за торф 20

4.1.2.2.2. норми за допустими емисии ($C_{\text{процес}}$) за биомасата, изразен в mg/Nm^3 (съдържание на O_2 – 6 %):

Вредни вещества	< 50 MW	50 – 100 MW	100 – 300 MW	> 300 MW
SO ₂	-	200	200	150
NO _x	-	250	200	150
Общ прах (прахови частици)	50	20	20	20

4.1.2.2.3. норми за допустими емисии ($C_{\text{процес}}$) за течни горива в mg/ Nm^3 (съдържание на кислород – 3 %):

Вредни	< 50 MW	50 – 100 MW	100 – 300 MW	> 300 MW
--------	---------	-------------	--------------	----------

вещества				
SO ₂	-	350	200	150
NO _x	-	300	150	100
Общ прах (прахови частици)	50	20	20	10

4.1.3. В случай че не могат да спазят НДЕ $C_{\text{процес}}$ за серен диоксид, определени в т. 4.1.1 и 4.1.2, поради характеристиките на местното твърдо гориво за горивни инсталации, използващи местно твърдо гориво, които съвместно изгарят отпадъци, се прилагат минималните степени на десулфуризация, определени в част 5 от приложение № 1 от Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации в съответствие с правилата за съответствие, предвидени в приложение № 1. В този случай НДЕ $C_{\text{отпадъци}}$, посочена в точка 2, е равна на 0 mg/Nm³.

4.2. Общи норми за допустими емисии на тежки метали (C).

Общи норми за допустими емисии на тежки метали (C) в mg/ Nm³ (съдържание на O₂ – 6 % за твърди горива и 3 % за течни горива).

Всички средни стойности се отнасят за период на пробовземане от най-малко тридесет минути и най-много осем часа:

Вредни вещества	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

4.3. Общи норми за допустими емисии за диоксини и фурани (C) в ng/Nm³ (съдържание на O₂ – 6 % за твърди горива и 3% за течни горива), изразени като средна стойност.

Всички средни стойности се отнасят за период на пробовземане от най-малко шест часа и най-много осем часа:

Вредни вещества	C
Диоксини и фурани	0,1

5. Специални разпоредби за промишлените сектори, споменати в т. 3 или в т. 4, които извършват съвместно изгаряне на отпадъци:

5.1. Общи норми за допустими емисии (C).

Общи норми за допустими емисии на диоксини и фурани (C) в ng/Nm³, изразени като средна стойност. Всички средни стойности се отнасят за период на пробовземане от най-малко шест часа и най-много осем часа:

Вредни вещества	C
-----------------	---

Диоксини и фурани	0,1
-------------------	-----

5.2. Общи норми за допустими емисии на тежки метали (C) в mg/Nm^3 , изразени като средни стойности. Всички средни стойности се отнасят за период на пробовземане от най-малко тридесет минути и най-много осем часа:

Вредни вещества	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

**Норми за допустими емисии на вредни и опасни вещества в отпадъчните води от
газоочистката**

№	Вещества	НДЕ *	
		95 %	100 %
1.	Неразтворени вещества	30	45
2.	Живак и живачни съединения, изразени като живак (Hg)	0,03	
3.	Кадмий и кадмиеви съединения, изразени като кадмий (Cd)	0,05 **	
4.	Талий и талиеви съединения, изразени като талий (Tl)	0,05	
5.	Арсен и арсенови съединения, изразени като арсен (As)	0,15	
6.	Олово и оловни съединения, изразени като олово (Pb)	0,2	
7.	Хром и хромови съединения, изразени като хром (Cr)	0,5	
8.	Мед и медни съединения, изразени като мед (Cu)	0,5	
9.	Никел и никелови съединения, изразени като никел (Ni)	0,5	
10.	Цинк и цинкови съединения, изразени като цинк (Zn)	1,5	
11.	Диоксини и фурани, като сума от отделни диоксини и фурани ***	0,3	

* НДЕ се изразяват като концентрация за нефилтрувани проби:

- в mg/l за веществата от редове 1 – 10;

- в ng/l за диоксини и фурани от ред 11.

** До 6 януари 2014 г. НДЕ за кадмий и кадмиеви съединения, изразени като кадмий (Cd) от ред 3, са 0,03 mg/l.

*** Преизчислени съгласно приложение № 6.

Формула за привеждане на съдържанието на кислород

Измерената стойност на емисия се привежда към установеното съдържание на кислород в отпадъчните газове по следната формула:

Забележка на редакцията: виж формулата в PDF-а на броя

където:

$E_{пр}$ е стойността на емисията, приведена към установеното съдържание на кислород;

$E_{и}$ – измерената стойност на емисията;

$O_{у}$ – установеното съдържание на кислород в обемни проценти по чл. 45;

$O_{и}$ – измереното съдържание на кислород в обемни проценти.

**Коефициенти на токсична еквивалентност на дибензо-р-диоксините и
дибензофураните**

За определяне на натрупаните стойности (токсичен еквивалент, ТЕ) масовите концентрации на дибензо-р-диоксините и дибензофураните, изброени по-долу, следва да бъдат умножени със следните коефициенти на токсична еквивалентност, преди да бъдат сумирани:

№	Химично съединение		Коефициенти на токсична еквивалентност
1	2,3,7,8	– Тетрахлордибензодиоксин (TCDD)	1
2	1,2,3,7,8	– Пентахлордибензодиоксин (PeCDD)	0,5
3	1,2,3,4,7,8	– Хексахлордибензодиоксин (HxCDD)	0,1
4	1,2,3,6,7,8	– Хексахлордибензодиоксин (HxCDD)	0,1
5	1,2,3,7,8,9	– Хексахлордибензодиоксин (HxCDD)	0,1
6	1,2,3,4,6,7,8	– Хептахлордибензодиоксин (HpCDD)	0,01
7		– Октахлордибензодиоксин (OCDD)	0,001
8	2,3,7,8	– Тетрахлордибензофуран (TCDF)	0,1
9	2,3,4,7,8	– Пентахлордибензофуран (PeCDF)	0,5
10	1,2,3,7,8	– Пентахлордибензофуран	0,05

		(PeCDF)	
11	1,2,3,4,7,8	– Гексахлордибензофуран (HxCDF)	0,1
12	1,2,3,6,7,8	– Гексахлордибензофуран (HxCDF)	0,1
13	1,2,3,7,8,9	– Гексахлордибензофуран (HxCDF)	0,1
14	2,3,4,6,7,8	– Гексахлордибензофуран (HxCDF)	0,1
15	1,2,3,4,6,7,8	– Гептахлордибензофуран (HpCDF)	0,01
16	1,2,3,4,7,8,9	– Гептахлордибензофуран (HpCDF)	0,01